

Redelijk spannend, maar minder origineel verhaal

Simone van der Vlugt – Herfstlied

Twee sterren **

In Simone van der Vlugts vijfde literaire thriller 'Herfstlied' wordt de hoofdpersoon belaagd door een moordenaar. Die hoofdpersoon is Nadine van Mourik, journaliste voor de cultuurpagina van het Leidsch Dagblad. Ze vindt haar werk leuk, toch zou ze het liefst schrijfster worden. Een droom die lijkt uit te komen als haar eerste boek wordt uitgegeven, maar er valt een schaduw over haar blijheid: er worden mensen vermoord die allemaal tot de vrienden/kennissen van Nadine behoren. De moorden komen steeds dichterbij. Ze ontkomt er niet aan om zelf tot actie over te gaan.

Tot zover de grove verhaallijn van 'Herfstlied'. De titel is trouwens naar een gedicht van Paul Verlaine: 'Chanson d'automne' <http://www.muurgedichten.nl/verlaine.html> Het verhaal is, vooral de eerste twee hoofdstukken, erg vlot opgezet. Zo vlot, dat het woord 'routineus' misschien beter op zijn plek zou zijn. Achteloos worden de personen geïntroduceerd, de karakters geschetst en in het verhaal geplaatst. Het verhaal zelf loopt als een trein, prima, dat verwacht je tenslotte van een thriller. Na zes, zeven hoofdstukken zijn de lijnen uitgezet en is het mistgordijn gemaakt volgens het aloude Agatha Christie-systeem: Er zijn tien kleine negertjes in de omgeving van Nadine, waarvan er steeds eentje afvalt. En er is een moordenaar die de lezer ook kent, maar wie van de intimi rondom Nadine kan het zijn? Handig houdt van der Vlugt de spanning op peil door steeds iets onverwachts te laten gebeuren. Ze zet de lezer op het verkeerde been en voert de spanning op, intussen eigentijdse problemen en situaties door het verhaal vlechtend. Ook geeft ze een leuk inkijkje in de wereld van de schrijver wiens eerste boek gepubliceerd wordt. Daarnaast brengt ze de puberdochter-moederverhouding in beeld, met het schrijnende onbegrip dat bij die leeftijd hoort. Tenslotte doorspekt ze de roman met onvervalste chicklit romantiek die heel plezierig wegleest maar wel gaandeweg het verhaal de indruk wekt van: zoiets heb ik vaker gelezen. Een uitstekend leesbare roman dus, spannend, met een verrassende ontknoping, maar toch eentje die een wat routineuze nasmaak achterlaat.